

УДК 657.471.1

Л. Веретельна

(Донецький національний технічний університет)

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ЗАТРАТ НА ВУГЛЕДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ДОНБАСУ

У сучасний період реформ та економічних перетворень у вугільній галузі зниження собівартості вугільної продукції набуває особливої актуальності для залучення приватних інвестицій.

Дослідити особливості обліку витрат вугільної продукції (концентрату) в умовах державного підприємства «Макіїввугілля» (ДП «Макіїввугілля») для подальшого ефективного управління витратами вугільного підприємства.

На досліджуваному вуглевидобувному підприємстві звітна або фактична калькуляція собівартості складається за даними бухгалтерського обліку про фактичні витрати на виробництво продукції, і відображає фактичну собівартість виробленої продукції. Для правильного визначення собівартості витрати групуються по ділянках, цехах, службах і в цілому по шахті. В залежності від повноти витрат, що включаються в собівартість продукції, виділяються наступні види собівартості вугільної продукції [1].

Виробнича собівартість рядової вугільної продукції складається з прямих і загальновиробничих витрат, які безпосередньо виникають у процесі видобутку вугілля. Прямі та загальновиробничі витрати розподіляються за такими економічними елементами: матеріальні витрати, витрати на оплату праці, відрахування на соціальні потреби, амортизація, інші витрати.

Виробнича собівартість готової вугільної продукції (концентрату) складається з виробничої собівартості рядового вугілля, послуг виробничого характеру (витрати на переробку рядового вугілля на ЦЗФ і витрат з транспортування його від шахти до ЦЗФ) і коригується на вартість витрат, що виникають при зміні залишків рядового вугілля на складі шахти (при збільшенні залишків витрати приймаються зі знаком мінус, при зменшенні - зі знаком плюс).

Повна собівартість готової вугільної продукції (концентрату) включає виробничу собівартість концентрату, адміністративні витрати і витрати на збут. До адміністративних витрат можна віднести витрати, пов'язані з управлінням та обслуговуванням вугледобувного підприємства. Однак економічний елемент «витрати на збут» не відображається окремо в бухгалтерській формі № 10-П «Звіт про собівартість готової вугільної продукції», а враховується у виробничій собівартості готової вугільної продукції у витратах «послуги виробничого характеру». Така особливість характерна для всіх шахт ДП «Макіїввугілля».

Така організація бухгалтерського обліку на підприємстві дозволяє не тільки об'єктивно і своєчасно отримувати дані про фактичні витрати, пов'язані з видобутком вугільної продукції, значення яких відбиває сформований рівень собівартості за окремими видами витрат, але і вести контроль за виконанням плану й дотриманням кошторисів витрат, виявляти резерви зниження, визначати шляхи оптимізації собівартості, що дає можливість істотно підвищити рентабельність і конкурентоспроможність виробництва.

Перелік посилань

1. Галузеві методичні рекомендації обліку витрат на виробництво готової продукції.

Затверджено наказом Міністерства вугільної промисловості України від 31.01.2008г. № 48. Київ, 2008р. - 62 с.